

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

ΣΤ' ΠΟΙΝΙΚΟ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Αιμιλία Λίτινα, Προεδρεύουσα Αρεοπαγίτη, ως το αρχαιότερο μέλος της συνθέσεως και σύμφωνα με τη με αριθμό 101/21.7.2010 Πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου, Ανδρέα Τσόλια, Νικόλαο Κωνσταντόπουλο, Παναγιώτη Ρουμπή και Ανδρέα Ξένο (σύμφωνα με τη με αριθμό 104/21.7.2010 Πράξη του Προέδρου του Αρείου Πάγου) - Εισηγητή, Αρεοπαγίτες.

Συνήλθε σε δημόσια συνεδρίαση στο Κατάστημά του στις 14 Δεκεμβρίου 2010, με την παρουσία του Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθανασίου Κονταξή (γιατί κωλύεται ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου) και της Γραμματέως Πελαγίας Λόζιου, για να δικάσει τις αιτήσεις των αναιρεσιόντων-κατηγορουμένων: 1) Γ. Κ. του Α. και 2) Γ. Τ. του Ι., αμφοτέρων κατοίκων ..., που εκπροσωπήθηκαν από τον πληρεξούσιο δικηγόρο τους Ευστάθιο Γκότση, για αναίρεση της με αριθμό 1234/2010 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου (Πλημμελημάτων) Αθηνών. Με πολιτικώς ενάγουσα την Ε. Τ. του Γ., κάτοικο ..., που παρέστη με τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Κωνσταντίνο Χρυσικόπουλο.

Το Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων Αθηνών με την ως άνω απόφασή του διέταξε όσα λεπτομερώς αναφέρονται σ' αυτή, και οι αναιρεσιόντες-κατηγορούμενοι ζητούν την αναίρεση αυτής, για τους λόγους που αναφέρονται στις από 15 Μαρτίου 2010, δύο (2) τον αριθμό, αιτήσεις τους περί αναίρεσεως, οι οποίες καταχωρίστηκε στο οικείο πινάκιο με τον αριθμό 394/2010.

Α φ ο ύ   ά κ ο υ σ ε

Τους πληρεξουσίου δικηγόρους των διαδίκων που ζήτησαν όσα αναφέρονται στα σχετικά πρακτικά και τον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, ο οποίος πρότεινε να γίνουν δεκτές οι προκείμενες αιτήσεις αναίρεσεως.

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Η από 15.3.2010 (υπ' αριθμό εκθέσεως 79/2010) αίτηση του αναιρεσιόντος Γ. Κ. και η από 15.3.2010 (υπ' αριθμό εκθέσεως 80/2010) αίτηση του αναιρεσιόντος Γ. Τ. κατά της υπ' αριθμό 1234/2010 αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Πλημμελημάτων) είναι συναφείς και πρέπει να συνεκδικασθούν. Τα άρθρα 29 παρ. Ι εδ. α' και 30 εδ. α' του ν. 5060/1931 "περί Τύπου, προσβολών της τιμής γενικώς και άλλων σχετικών διατάξεων, που διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο μόνο του ν.2234/1994 "περί καταργήσεως των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου" ορίζουν αντιστοίχως, ότι "όστις προς τον σκοπόν εμπορίας ή διανομής ή δημοσίας εκθέσεως παρασκευάζει, αποκτά, κατέχει, μεταφέρει, εισάγει εις το κράτος ή εξάγει ή καθ' οιονδήποτε τρόπον τίθησιν εις κυκλοφορίαν έγγραφα, έντυπα, συγγράμματα, σχέδια, εικόνες, ζωγραφιάς, εμβλήματα, φωτογραφίας, κινηματογραφικά ταινίας ή άλλα αντικείμενα άσεμνα, οιουδήποτε είδους, όστις μεταχειρίζεται οιονδήποτε μέσον δημοσιότητας προς διευκόλυνσιν της κυκλοφορίας του ή του εμπορίου των αυτών ασέμνων αντικειμένων, τιμωρείται δια φυλακίσεως, τουλάχιστον ενός μηνός και δια χρηματικής ποινής τουλάχιστον 30.000 μεταλλικών δραχμών" και ότι "άσεμνα κατά τα περιπτώσεις του προηγουμένου άρθρου θεωρούνται τα χειρόγραφα, έντυπα, εικόνες και λοιπά αντικείμενα, οσάκις, συμφώνως προς το κοινό αίσθημα προσβάλλουσι την αιδῶ".

Αμφότερες οι διατάξεις αυτές, όπως συνάγεται από τη διατύπωσή τους διαφυλάσσουν τη δημόσια ηθική και αποβλέπουν κατ' αρχή στην προστασία του γενικού συμφέροντος του κοινωνικού συνόλου και όχι του καθενός ατόμου, στο οποίο βεβαίως αντανakλούν εμμέσως οι συνέπειες της παραβάσεως των προστατευτικών της αιδούς του ατόμου αυτού διατάξεων. Εκείνος όμως που προσεβλήθη άμεσα από την αξιόποινη παράβαση των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931 και υπέστη άμεση ζημία νομιμοποιείται, όπως προκύπτει από τις διατάξεις των άρθρων 63, 64 και 69 Κ.Ποιν.Δ. σε συνδυασμό με τα άρθρα 914 και 932 Α.Κ. σε άσκηση πολιτικής αγωγής για επιδίκαση αποζημιώσεως ή χρηματικής ικανοποίησεως λόγω ηθικής βλάβης ως φορέας του ιδιωτικού δικαιώματος ή του εννόμου συμφέροντος που έχει προσβληθεί.

Με τις ανωτέρω διατάξεις των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931, όπως ισχύουν μετά το ν. 2243/1994, θεσπίζεται υπαλλακτικῶς μικτό ἐγκλημα για το οποίο τιμωρείται όποιος, εκτός των λοιπών περιπτώσεων, που μπορούν να εναλλαχθούν, προς το σκοπό εμπορίας ή δημοσίας έκθεσης μεταχειρίζεται οποιοδήποτε μέσο δημοσιότητας προς διευκόλυνση της κυκλοφορίας ή του εμπορίου των παραπάνω ασέμνων αντικειμένων, δηλαδή των αντικειμένων που κατά το κοινό αίσθημα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, προσβάλλει τη δημόσια αιδῶ, με την έννοια του δυσαρέστου συναισθήματος και της αποστροφής που προκαλούν τέτοια αντικείμενα, όπως είναι και η δια των εφημερίδων, με οποιαδήποτε μορφή, δημοσία έκθεση και περιγραφή γενετησίων αποκαλύψεων και κατά φύση και παρά φύση ερωτικών πράξεων προς ερωτική διερέθιση, χωρίς να είναι αναγκαίο να προσβληθεί η αιδῶς ενός ή περισσοτέρων προσώπων

καθορισμένων ή όχι, αφού πρόκειται για έγκλημα αφηρημένης διακινδυνεύσεως και αρκεί ότι η εκάστοτε παράσταση και περιγραφή που αποτελεί το άσεμνο αντικείμενο μπορεί να προκαλέσει ροπή σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, έτσι ώστε ο καθένας να ντρέπεται τον άλλο και όλοι μαζί να θέλουν να απαλλαγούν από αυτό. Η έννοια του ασεμνού είναι νομική και για τον προσδιορισμό της νοείται ως αιδώς η σεμνότητα ή συστολή του ατόμου προς ό,τι ανάγεται στη σφαίρα της γενετήσιας ζωής, σύμφωνα με το μέσο λαϊκό αίσθημα.

Περαιτέρω ο νόμος 2472/1997 "Προστασία του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα", θεσπίστηκε σε εκπλήρωση υποχρεώσεως του κοινού νομοθέτη η οποία απορρέει από τις διατάξεις των άρθρων 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 9 και 19 του Συντάγματος, οι οποίες ενάγουν στην προστασία της αξίας του ανθρώπου σε πρωταρχική υποχρέωση της Πολιτείας, προστατεύουν την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς του και διασφαλίζουν την ιδιωτική και οικογενειακή ζωή καθώς και το απόρρητο των επικοινωνιών του. Παράλληλα όμως η θέσπιση των ρυθμίσεων του νόμου τούτου ήταν επιβεβλημένη και εν όψει των προβλεπομένων στην Οδηγία 95/46/EK του Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 24 Οκτωβρίου 1995 για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών. Η Οδηγία αυτή, όπως προκύπτει από το προοίμιό της, αποβλέπει στην εναρμόνιση των κρατών - μελών, ώστε με την εγκαθίδρυση και λειτουργία της κοινοτικής εσωτερικής αγοράς να κατοχυρώνεται όχι μόνο η δυνατότητα κυκλοφορίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα αλλά και η προστασία των θεμελιωδών δικαιωμάτων του ατόμου.

Κατά το άρθρο 1 του νόμου 2472/1997 όπως αυτός ισχύει μετά τις τροποποιήσεις του με το νόμο 3471/2006, αντικείμενο του νόμου τούτου είναι η θέσπιση των προϋποθέσεων για την **επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα** προς προστασία των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών των φυσικών προσώπων και ιδίως της ιδιωτικής ζωής.

Στο άρθρο 2 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι για τους σκοπούς του παρόντος νόμου νοούνται ως β) ευαίσθητα δεδομένα τα δεδομένα που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή πολιτικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ερωτική ζωή καθώς και τα σχετικά με τις ποινικές καταδίκες ... ε) Αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (αρχείο), κάθε διαρθρωμένο σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία είναι προσιτά με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια".

Κατά το άρθρο 3 παρ. 1 του ίδιου νόμου οι διατάξεις του νόμου αυτού εφαρμόζονται στην εν όλω ή εν μέρει αυτοματοποιημένη επεξεργασία, καθώς και στη μη αυτοματοποιημένη επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία περιλαμβάνονται ή πρόκειται να περιληφθούν σε αρχείο.

Κατά το άρθρο 7 του εν λόγω νόμου 1. απαγορεύεται η συλλογή και επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων. 2. Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η συλλογή και η επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων, καθώς και η ίδρυση και λειτουργία σχετικού αρχείου, ύστερα από άδεια της Αρχής, όταν συντρέχουν μια ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις: α) το υποκείμενο έδωσε τη γραπτή συγκατάθεσή του, εκτός αν η συγκατάθεση έχει αποσπασθεί με τρόπο που αντίκειται στο νόμο ή τα χρηστά ήθη ή ο νόμος ορίζει ότι η συγκατάθεση δεν αίρει την απαγόρευση, β) η επεξεργασία είναι αναγκαία για τη διαφύλαξη ζωτικού συμφέροντος του υποκειμένου ή προβλεπομένου από το νόμο συμφέροντος τρίτου, εάν το υποκείμενο τελεί σε φυσική ή νομική αδυναμία να δώσει τη συγκατάθεσή του, γ) η επεξεργασία αφορά δεδομένα που δημοσιοποιεί το ίδιο το υποκείμενο ή είναι αναγκαία για την αναγνώριση, άσκηση ή υπεράσπιση δικαιώματος ενώπιον δικαστηρίου ή πειθαρχικού οργάνου...., ζ) η επεξεργασία αφορά δεδομένα δημοσίων προσώπων εφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος ή τη διαχείριση συμφερόντων τρίτων και πραγματοποιείται για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος. Η άδεια της Αρχής χορηγείται μόνον εφόσον η επεξεργασία είναι απολύτως αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος καθώς και στο πλαίσιο καλλιτεχνικής εκφράσεως και εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής. Το άρθρο 22 προβλέπει ποινικές κυρώσεις για τις αναφερόμενες σ' αυτό κατηγορίες συμπεριφορών που κρίνονται αξιόποινες.

Ειδικότερα, όποιος χωρίς δικαίωμα επεμβαίνει με οποιοδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα ή λαμβάνει γνώση των δεδομένων αυτών ή τα αφαιρεί, αλλοιώνει, βλάπτει, καταστρέφει, επεξεργάζεται, μεταδίδει, ανακοινώνει, τα καθιστά προσιτά σε μη δικαιούμενα πρόσωπα ή επιτρέπει στα πρόσωπα αυτά να λάβουν γνώση των εν λόγω δεδομένων ή τα εκμεταλλεύεται με οποιονδήποτε τρόπο, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή και αν πρόκειται για ευαίσθητα δεδομένα με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή τουλάχιστον ενός εκατομμυρίου (1.000.000) έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000) δραχμών, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλες διατάξεις.

Οι ποινικές κυρώσεις, όπως άλλωστε είναι φυσικό, εν όψει της ιδιάζουσας βαρύτητάς τους, προβλέπονται όχι γενικώς και αορίστως για κάθε παράβαση των διατάξεών του, αλλά μόνο για συγκεκριμένες ειδικά περιγραφόμενες σοβαρές παραβάσεις. Με εξαίρεση δε τις περιπτώσεις του άρθρου 22 παρ. 5, η οποία ποινικοποιεί τις παραβάσεις συγκεκριμένων αποφάσεων της Αρχής προσωπικών δεδομένων, το κοινό συνδυετικό γνώρισμα των ειδικών ποινικών προβλέψεων του άρθρου 22 του ν. 2472/1997 και εκείνο που προσδίδει βαρύτητα στις σχετικές πράξεις είναι η αναφορά τους στην τήρηση Αρχείων προσωπικών δεδομένων. Έτσι, κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 22 γίνεται αξιόποινη η χωρίς γνωστοποίηση στην Αρχή σύσταση και λειτουργία Αρχείου Προσωπικών Δεδομένων, κατά την παρ. 2 η διατήρηση "Αρχείου", χωρίς άδεια ή κατά παράβαση των όρων και προϋποθέσεων της άδειας της Αρχής και κατά την παράγραφο 3 η χωρίς γνωστοποίηση στην Αρχή και άδεια από αυτήν διασύνδεση αρχείων.

Από τα παραπάνω προκύπτει ότι για την αντικειμενική θεμελίωση του εν λόγω εγκλήματος απαιτείται α) ύπαρξη δεδομένων που περιλαμβάνονται σε "Αρχείο" ως τοιούτου θεωρουμένου κατά το άρθρο 2 περ. ε', του συνόλου των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, τα οποία αποτελούν ή μπορεί να αποτελούν αντικείμενο "επεξεργασίας" και τηρούνται ή από το δημόσιο ή από ενώσεις προσώπων ή φυσικά πρόσωπα, β) υποκείμενο των δεδομένων που είναι το φυσικό πρόσωπο, στο οποίο αναφέρονται τα δεδομένα και του οποίου η ταυτότητα είναι γνωστή ή μπορεί να εξακριβωθεί, δηλαδή μπορεί να προσδιορισθεί αμέσως ή εμμέσως και γ) δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που είναι κάθε πληροφορία που αναφέρεται στο υποκείμενο των δεδομένων από τα οποία ευαίσθητα δεδομένα είναι αυτά που αφορούν τη φυλετική ή εθνική προέλευση, τα πολιτικά φρονήματα, τις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, τη συμμετοχή σε ένωση, σωματείο και συνδικαλιστική οργάνωση, την υγεία, την κοινωνική πρόνοια και την ερωτική ζωή.

Έτσι, από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι δεν θεωρούνται δεδομένα οι πληροφορίες των οποίων κάνει κάποιος χρήση και οι οποίες περιήλθαν εις γνώση του, χωρίς να ερευνηθεί αυτός κάποιο αρχείο ή χωρίς να τους τις έχει μεταδώσει τρίτος που επενέβη σε αρχείο, γιατί εκλείπει η προϋπόθεση του αρχείου ως στοιχείου της αντικειμενικής υποστάσεως.

Με βάση τα παραπάνω, το αρχείο μιας εφημερίδας αποτελεί σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαρθρωμένο με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια, που είναι ο τίτλος της εφημερίδας, η ημερομηνία κυκλοφορίας και ο αριθμός του συγκεκριμένου φύλλου, τα οποία επιτρέπουν την πρόσβαση στα προσωπικά δεδομένα που έχουν δημοσιευθεί.

Οι διατάξεις του ν. 2472/1997 κατά το μέρος που απαγορεύουν την επεξεργασία ευαίσθητων δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημοσιογράφους δεν προσκρούουν στις συνταγματικές διατάξεις που κατοχυρώνουν την ελευθερία της εκφράσεως και διαδόσεως στοχασμών και πληροφοριών μέσω της ασκήσεως του δημοσιογραφικού επαγγέλματος καθόσον η ελευθερία αυτή που κατοχυρώνεται από το άρθρο 5 παρ. 1 του Συντάγματος και ειδικώς ως προς τον έγγραφο Τύπο από το άρθρο 14 αρ. 1 αυτού, δεν περιλαμβάνει και την ελευθερία διαδόσεως πληροφοριών που ανάγονται στην προστατευόμενη από τα άρθρα 2 παρ. 1 και 9 παρ. 1 του Συντάγματος **απαραβίαστη σφαίρα της ιδιωτικής ζωής των προσώπων, στον πυρήνα της οποίας ανήκει και η ερωτική τους ζωή.** Η διάδοση πληροφοριών τέτοιου περιεχομένου σχετικά με την ερωτική ζωή ατομικώς προσδιοριζόμενου προσώπου δεν επιτρέπεται να αποτελέσει από συνταγματική άποψη περιεχόμενο του δικαιώματος πληροφορήσεως ή της ελεύθερης εκφράσεως και διαδόσεως των στοχασμών.

Ο νόμος 2472/1997, οι διατάξεις του οποίου προβλέπουν περιορισμούς στην επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα εν γένει αποβλέπουν στην προστασία των αξιών που αναγνωρίζονται και από τα άρθρα 2 παρ. 1 και 9 παρ. 1 του Συντάγματος και οριοθετούν μαζί με αυτές τις συνταγματικές διατάξεις τις λοιπές ίσου κύρους διατάξεις του Συντάγματος μεταξύ των οποίων και αυτές των άρθρων 5 παρ. 1 και 14 παρ. 1 αυτού ως προς το περιεχόμενο των κατοχυρουμένων με αυτές δικαιωμάτων και ελευθεριών. Συνάδει με τους περιορισμούς αυτούς ο τιθέμενος από το ν. 2472/1997 κανόνας της πλήρους απαγορεύσεως της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και της κατ' εξαίρεση επεξεργασίας τέτοιων προσωπικών δεδομένων και μόνον ύστερα από προηγούμενη άδεια της Αρχής, και υπό τις περαιτέρω προϋποθέσεις της τήρησεως του απορρήτου κα του περιορισμένου του χρόνου της επεξεργασίας.

Στις ειδικές αυτές περιπτώσεις όπου κατ' εξισορρόπηση διαφόρων συνταγματικών αξιών διευκολύνεται η άσκηση κατοχυρουμένων από άλλες συνταγματικές διατάξεις δικαιωμάτων, όπως η εξυπηρέτηση της ελεύθερης πληροφορήσεως των ατόμων μέσω του Τύπου περιλαμβάνεται και η προβλεπόμενη από το άρθρο 7 παρ. 2 περ. ζ' του ν. 2472/1997 περίπτωση, κατά την οποία όταν η επεξεργασία αφορά τα δεδομένα δημοσίων προσώπων, εφόσον αυτά συνδέονται με την άσκηση δημοσίου λειτουργήματος ή τη διαχείριση συμφερόντων τρίτων και πραγματοποιείται αποκλειστικά για την άσκηση του δημοσιογραφικού επαγγέλματος, επιτρέπεται κατ' εξαίρεση η επεξεργασία κατόπιν άδειας της αρχής που χορηγείται μόνον αν είναι απολύτως αναγκαία αυτή για την εξασφάλιση του δικαιώματος

πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος και στο πλαίσιο καλλιτεχνικής έκφρασης και εφόσον δεν παραβιάζεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής.

Επομένως στις περιπτώσεις χρήσεως δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από δημοσιογράφους και συγκεκριμένα όταν γίνεται δημοσιοποίηση ευαισθητών προσωπικών δεδομένων με επερχόμενη από αυτήν προσβολή της προσωπικότητας του ατόμου, καθίσταται αναγκαία η εναρμόνιση των συγκρουόμενων ως άνω θεμελιωδών δικαιωμάτων. Προς το σκοπό αυτό λαμβάνεται υπόψη η αρχή της αναλογικότητας κατά την οποία η επαχθής πράξη (δημοσιοποίηση των ευαισθητών δεδομένων) πρέπει σε κάθε περίπτωση να είναι : α) πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτήν και β) αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού με την έννοια ότι αυτό το αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί με ένα ανώδυνο ή έστω ηπιότερο μέσο και γ) η προσβολή που προκαλείται πρέπει να είναι ποιοτικά και ποσοτικά κατώτερη ή έστω ανάλογη προς το επιδιωκόμενο όφελος, ποτέ όμως βαρύτερη από αυτήν.

Το άρθρο μόνο του ν. 2243/1994 "περί καταργήσεως των ειδικών ποινικών διατάξεων περί Τύπου" ορίζει στην παράγραφο 1 εδ. α' ότι καταργούνται οι ποινικές διατάξεις, ουσιαστικές και δικονομικές, του Ν. 5060/1931 "Περί Τύπου, προσβολών της τιμής εν γένει και άλλων σχετικών αδικημάτων" και του αν. 1092/1938 "Περί Τύπου", καθώς και κάθε άλλη ουσιαστική και δικονομική ποινική διάταξη ειδικού νόμου σχετικά με τον Τύπο, εκτός των άρθρων 29 και 30 του Ν. 5060/1931, όπως αυτά ισχύουν σήμερα, του άρθρου 47 του α.ν. 1092/1938, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 παρ. 2 του Ν. 1738 και της παραγρ. 3 του άρθρου μόνου του Ν. 1178/1981.

Από τη διάταξη αυτή προκύπτει ότι από της ενάρξεως της ισχύος του ανωτέρω νόμου που συντελέσθηκε κατά την 3.10.1994, θεωρούνται καταργημένες όλες οι ποινικές διατάξεις ουσιαστικές και δικονομικές, των σχετικών περί Τύπου νόμων και η νομοτυπική μορφή των αδικημάτων καθιερώνεται και προσδιορίζεται από τις ουσιαστικές διατάξεις του ΠΚ ή άλλου ειδικού νόμου. Έτσι ο νομοθέτης θεώρησε ότι οι γενικές διατάξεις είναι επαρκείς για την αντιμετώπιση των αδικημάτων Τύπου. Ουδεμία αντίφαση υπάρχει μεταξύ των γενικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα περί υπαιτιότητας και του ν. 1178/1981, με τον οποίο επήλθε μεταβολή στην ευθύνη του ιδιοκτήτη, σε περίπτωση κατά την οποία δεν είναι εκδότης. Η παράγραφος 3 εδάφιο β' του ν. 1178/1982 ορίζει ότι "ποινική ευθύνη εις βάρος του ιδιοκτήτη εντύπου υφίσταται μόνον εάν συντρέχουν εν τω προσώπῳ του οι ιδιότητες του εκδότη ή του διευθυντού ή εφόσον δεν έχει ορίσει εκδότην". Κατά το εδάφιο γ' της παραγράφου 3 του αυτού άρθρου του ίδιου νόμου "Ο ορισμός του εκδότη ή του διευθυντού φαίνεται μόνον εκ της αναγραφής του επί του φύλλου του εντύπου". Το εδάφιο δ' της παραγράφου 3 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 ορίζει ότι "εν η περιπτώσει ο ιδιοκτήτης δεν έχει ορίσει εκδότην ή διευθυντήν συγκεντρύεται τα ως άνω στοιχεία ή ούτος (ο ιδιοκτήτης) καλύπτεται υπό λόγων ή περιπτώσεων καθιστωσών αδύνατον ή δυσχερή την ποινικήν τούτου δίωξιν ή καταδίκην το δικαστήριον δεν κωλύεται να αναζητήσῃ τον πράγματι υπεύθυνον αξιοποιού πράξεως μη δεσμευόμενον υπό την περί πλασματικής ευθύνης διατάξεων του παρόντος ως και του άρθρου 46 του περί Τύπου νόμου, ισχύοντος εν προκειμένῳ κατά τα λοιπά".

Από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι η διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του ν. 1178/1981 και του εδαφίου δ' αυτής που αφορούν την ευθύνη του ιδιοκτήτη του εντύπου κατισχύουν ως ειδικές των γενικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, περί ευθύνης μετά την κατάργηση των ουσιαστικών διατάξεων του ν. 5060/1931 και του α.ν. 1092/1938 και οποιασδήποτε άλλης ουσιαστικής διατάξεως ουσιαστικού νόμου σχετικά με τον τύπο, ενώ με την γενική καταργητική ρήτρα της παρ. 1 του άρθρου μόνου του ν. 2243/1994 που συνεπέφερε κατάργηση του άρθρου 46 του α.ν. 1092/1938 έχουν εφαρμογής εφεξής τα άρθρα 45-47 του Π.Κ., που θέτουν τους κανόνες περί συμμετοχικής δράσεως ως προς τα πρόσωπα του εκδότη, του διευθυντή και ιδιοκτήτη, που ευθύνονται στα δια του Τύπου τελούμενα εγκλήματα.

Εξ άλλου ως αδικήματα που τελούνται δια του Τύπου νοούνται τα αδικήματα του κοινού δικαίου δηλαδή εκείνα που προβλέπονται και τιμωρούνται από τον Ποινικό Κώδικα ή από ειδικούς ποινικούς νόμους, όταν τελούνται δια καταχρήσεως του Τύπου ως μέσου για την εκδήλωσή τους. Τέτοια όμως δεν είναι τα από τα άρθρα 29 παρ. 1 και 30 του ν. 5060/1931 "περί Τύπου, προσβολών της τιμής εν γένει και άλλων σχετικών διατάξεων" που κι αυτά διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο μόνο παρ. 1 του Ν. 2243/1994, προβλεπόμενα και τιμωρούμενα περί ασέμνων δημοσιευμάτων, δηλαδή η προς το σκοπό εμπορίας ή διανομής ή δημόσιας εκθέσεως, παρασκευή, απόκτηση, κατοχή, μεταφορά, εισαγωγή στο Κράτος ή εξαγωγή ή με οποιοδήποτε τρόπο θέση σε κυκλοφορία εγγράφων, εντύπων, συγγραμμάτων, σχεδίων, εικόνων, φωτογραφιών και λοιπών αναφερομένων άλλων αντικειμένων ασέμνων οποιουδήποτε είδους, γιατί όλοι οι τρόποι τελέσεως του ειδικού αυτού αδικήματος αποτελούν στοιχείο της αντικειμενικής υποστάσεως της εν λόγω παραβάσεως περί ασέμνων και όχι μέσο εκτελέσεώς της, η δε θέση σε κυκλοφορία ασέμνων εντύπων ω αυτοτελής υλική πράξη παράνομη και ποινικά κολάσιμη είναι άσχετη προς τη χρησιμοποίηση του τύπου ως οργάνου.

Ακόμη σύμφωνα με το άρθρο 45 του ΠΚ, αν δύο ή περισσότεροι τέλεσαν από κοινού αξιόποινη πράξη, ο καθένας τους τιμωρείται ως αυτουργός. Με τον όρο "από κοινού" νοείται η αντικειμενικά

σύμπραξη στην εκτέλεση της κυρίας πράξεως και υποκειμενικά κοινός δόλος, δηλαδή ο κάθε αυτοουργός θέλει ή αποδέχεται την πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του διαπραττόμενου εγκλήματος, γνωρίζοντας ότι και οι λοιποί συμμετοχοί πράττουν με το δόλο τελέσεως του ίδιου εγκλήματος. Η σύμπραξη στην εκτέλεση της αξιοποιού πράξεως μπορεί να συνίσταται ή στο ότι καθένας πραγματώνει την όλη αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος ή στο ότι το έγκλημα πραγματώνεται με συγκλίνουσες επί μέρους πράξεις των συμμετόχων, ταυτόχρονες ή διαδοχικές, χωρίς να είναι αναγκαίο να αναφέρονται στην απόφαση του δικαστηρίου και οι επί μέρους πράξεις καθενός από τους συναυτουργούς, εκτός αν πρόκειται για πολύπρακτο έγκλημα ή τέτοιο εν στενή εννοία, οπότε η τοιαύτη αναφορά είναι επιβεβλημένη.

Τέλος από τη διάταξη του άρθρου 98 του Π.Κ. προκύπτει ότι κατ' εξακολούθηση έγκλημα είναι εκείνο το οποίο τελείται από το ίδιο πρόσωπο και απαρτίζεται από περισσότερες ομοειδείς πράξεις, διακρινόμενες χρονικά μεταξύ τους, που προσβάλλουν το ίδιο έννομο αγαθό και κάθε μία περιέχει πλήρη τα στοιχεία ενός και του αυτού εγκλήματος συνδέονται δε μεταξύ τους με την ταυτότητα της προς εκτέλεση αποφάσεως. Η καταδικαστική απόφαση έχει την απαιτούμενη από τα άρθρα 93 παρ. 3 του Συντάγματος και 139 του Κ.Ποιν.Δ., ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, η έλλειψη της οποίας ιδρύει τον εκ του άρθρου 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' Κ.Ποιν.Δ. λόγο αναιρέσεως, όταν αναφέρονται σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις, τα προκύψαντα από την αποδεικτική διαδικασία πραγματικά περιστατικά, στα οποία στηρίχθηκε η κρίση του δικαστηρίου για τη συνδρομή των αντικειμενικών και υποκειμενικών στοιχείων του εγκλήματος, για το οποίο κηρύχθηκε ένοχος ο κατηγορούμενος, οι αποδείξεις που τα θεμελιώνουν και οι νομικές σκέψεις υπαγωγής των περιστατικών αυτών στην ουσιαστική ποινική διάταξη που εφαρμόστηκε.

Για την ύπαρξη τέτοιας αιτιολογίας, είναι παραδεκτή η αλληλοσυμπλήρωση του αιτιολογικού με το διατακτικό που αποτελούν ενιαίο σύνολο. Ως προς τα αποδεικτικά μέσα, αρκεί να αναφέρονται γενικώς και κατά το είδος τους, άνευ ειδικότερης μνείας όσων προκύπτουν από καθένα από αυτά ενώ δεν είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση μεταξύ τους ή ο προσδιορισμός της αποδεικτικής βαρύτητας εκάστου. Η επιβαλλομένη κατά τα ανωτέρω ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία της αποφάσεως πρέπει να υπάρχει και για τους αυτοτελείς ισχυρισμούς που προβάλλονται από τον κατηγορούμενο ή από τον συνήγορό τους. Τέτοιοι ισχυρισμοί είναι οι προβαλλόμενοι στο δικαστήριο της ουσίας σύμφωνα με τα άρθρα 170 παρ. 2 και 333 παρ. 2 Κ.Ποιν.Δ. και τείνουν στην άρση του αδικού της πράξεως ή στην άρση ή τη μείωση της ικανότητας προς καταλογισμό ή την εξάλειψη του αξιοποιού ή τη μείωση της ποινής εφόσον έχουν επιβληθεί κατά τρόπο σαφή και ορισμένο με αναφορά των πραγματικών περιστατικών που είναι αναγκαία για την κατά νόμο θεμελίωσή των, άλλως το δικαστήριο δεν οφείλει να απαντήσει και να αιτιολογήσει ιδιαιτέρως την παραδοχή ή την απόρριψή των.

Τέλος λόγο αναιρέσεως της αποφάσεως κατά το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' του Κ.Ποιν.Δ. αποτελεί η εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως που υπάρχει όταν το δικαστήριο αποδίδει στην εφαρμοσθείσα διάταξη διαφορετική έννοια από εκείνη που πραγματικά έχει και η εσφαλμένη εφαρμογή νόμου, που υπάρχει όταν το δικαστήριο δεν υπήγαγε ορθώς τα πραγματικά περιστατικά που δέχθηκε ότι αποδείχθηκαν στην εφαρμοσθείσα ποινική διάταξη αλλά και όταν η διάταξη αυτή παραβιάσθηκε εκ πλαγίου, για το λόγο ότι είχαν εμφιλοχωρήσει στο πόρισμα της αποφάσεως που περιλαμβάνεται στο συνδυασμό διατακτικού προς το σκεπτικό και ανάγεται στα στοιχεία και την ταυτότητα του εγκλήματος, ασάφειες ή αντιφάσεις ή λογικά κενά, με αποτέλεσμα να καθίσταται ανέφικτος ο έλεγχος από τον Άρειο Πάγο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου, οπότε η απόφαση στερείται νομίμου βάσεως.

Στην προκειμένη περίπτωση το Τριμελές Εφετείο Αθηνών που δικάζοντας σε δεύτερο βαθμό εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση μετά παράθεση νομικών σκέψεων ομοίων με αυτές που αναφέρονται στην αρχή της παρούσης και μετά από εκτίμηση και αξιολόγηση των αναφερομένων κατ' είδος αποδεικτικών μέσων (ανώμοτη κατάθεση της πολιτικώς ενάγουσας, ένορκη κατάθεση του μάρτυρα κατηγορίας, τα έγγραφα που αναγνώσθηκαν στο ακροατήριο) δέχθηκε κατά την αναιρετικώς ανέλεγκτη κρίση του, όπως προκύπτει από το σκεπτικό σε συνδυασμό με το διατακτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως τα ακόλουθα σε σχέση με αμφότερα τα αδικήματα για τα οποία κηρύχθηκαν ένοχοι οι ήδη αναρρεσείοντες".

Ο πρώτος των εκκαλούντων - κατηγορουμένων **Γ. Κ.** κατά τις αρχές του έτους 2008 ήταν νόμιμος εκπρόσωπος της εταιρείας με την επωνυμία "**Κ. MEDIA GROUP Ε.Π.Ε.**", η οποία είναι ιδιοκτήτρια και εκδότρια της εφημερίδας με τον τίτλο "Αυριανή", ο ίδιος δε μαζί με το δεύτερο αυτών Γ. Τ. (εκδότη - συντάκτη) ασκούσαν τη διεύθυνσή της. Στις 13 και 14 Ιανουαρίου του έτους 2008 στην Αθήνα οι πιο πάνω κατηγορούμενοι, συναποφάσισαν και από κοινού ενεργώντας, αφού προηγουμένως απέκτησαν πρόσβαση μέσω τρίτου αγνώστου προσώπου, επενέβησαν σε μέρος παραρτήματος 46 φωτογραφικών στιγμιότυπων της Διεύθυνσης Εγκληματολογικών Ερευνών (Δ.Ε.Ε.) της Ελληνικής Αστυνομίας, η οποία είχε αποτελέσει αρχείο κατά τα προαναφερόμενα. Από το εν λόγω αρχείο οι κατηγορούμενοι επέλεξαν φωτογραφίες που απεικόνιζαν την πολιτικώς ενάγουσα Ε. (Ε.) Τ. και το Χ. Ζ. κατά τη διάρκεια ερωτικής πράξεως". Τις φωτογραφίες αυτές οι κατηγορούμενοι επεξεργάστηκαν και συνδύασαν στη συνέχεια δε δημοσίευσαν στην παραπάνω εφημερίδα και στις εσωτερικές σελίδες του φύλλου της, που κυκλοφόρησε την 13.1.2008 και

επανακυκλοφόρησε την 14.1.2008 με προσδιοριστικούς σε κάθε φωτογραφία υπότιτλους και υπέρτιτλο, όπως **"Απέραντο μπορντέλο κατόνησαν τη χώρα"**, ενώ συνοδεύονταν και από σχετικό ρεπορτάζ. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι, σύμφωνα με όσα εκτέθηκαν πιο πάνω, το αρχείο της πιο πάνω εφημερίδας αποτελεί σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαρθρωμένο με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια. Τα κριτήρια αυτά είναι ο τίτλος της εφημερίδας, η ημερομηνία κυκλοφορίας και ο αριθμός του συγκεκριμένου φύλλου, τα οποία επιτρέπουν σε οποιονδήποτε τρίτο την πρόσβαση στα ως άνω ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα που έχουν δημοσιευθεί. Τα παραπάνω έχουν γίνει δεκτά και με την υπ' αριθμ. 18/2008 απόφαση της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα με την οποία κρίθηκε επίσης ότι τα ως άνω δεδομένα (φωτογραφίες από την ερωτική ζωή των παραπάνω προσώπων) αποτέλεσαν αντικείμενο αυτοματοποιημένης επεξεργασίας. Τούτο δε, διότι τα ευαίσθητα δεδομένα υπέστησαν κατά τη διαδικασία παραγωγής του εντύπου (εφημερίδας), που αποτέλεσε το μέσο διάδοσής τους σε ένα ευρύτατο κύκλο προσώπων περισσότερες διαδοχικές διακριτές ηλεκτρονικές επεξεργασίες, όπως την ψηφιοποίησή τους μέσω ειδικών σαρωτών (scanners) - εφόσον οι φωτογραφίες αυτές δεν ήταν ήδη σε ψηφιακή μορφή - την καταχώρισή τους σε ηλεκτρονικό αρχείο, την περαιτέρω επεξεργασία τους ως εικόνων, προκειμένου να βελτιωθούν η ευκρίνεια, οι χρωματισμοί τους κ.λ.π. Έτσι, είναι προφανές ότι οι περισσότερες αυτές επεξεργασίες πραγματοποιήθηκαν με τη βοήθεια των αυτοματοποιημένων μεθόδων παραγωγής της εφημερίδας ως εντύπου. Επί πλέον τα προσωπικά δεδομένα (φωτογραφίες), που περιέχονται σε κάποιο αποθηκευτικό μέσο (βιντεοκασέτα, οπτικός δίσκος κ.λ.π.) κατ' αρχάς όταν δεν είναι ομαδοποιημένα και ταξινομημένα με συγκεκριμένα κριτήρια, τα οποία επιτρέπουν την εύρεση, προβολή, επεξεργασία και γενικότερα χρήση του περιεχομένου τους ανά πάσα στιγμή με συγκεκριμένα κριτήρια και διαδικασίες σαφώς οριοθετημένες και προσδιορισμένες, δεν συνιστούν αρχείο με την έννοια του νόμου.

Όταν όμως οι συγκεκριμένες φωτογραφίες δημοσιευθούν σε εφημερίδα και ως εκ τούτου αποτελέσουν αρχείο αυτής, τότε συνιστούν σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαρθρωμένο με γνώμονα συγκεκριμένα κριτήρια. Επομένως, στην παρούσα περίπτωση κατά την οποία οι προαναφερόμενες φωτογραφίες δημοσιεύθηκαν στην παραπάνω εφημερίδα **"Αυριανή"** και ως εκ τούτου αποτέλεσαν μέρος του αρχείου της, το οποίο στη συνέχεια οι κατηγορούμενοι κατέστησαν προσιτό σε μη δικαιούμενα πρόσωπα και συγκεκριμένα το αναγνωστικό κοινό, στοιχειοθετείται, σύμφωνα με τις ως άνω διατάξεις, η έννοια του αρχείου δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

Πρέπει να σημειωθεί ότι η ως άνω εκδοτική εταιρεία τηρεί αρχείο, που περιλαμβάνει τουλάχιστον όλα τα δημοσιευμένα φύλλα της εφημερίδας "Αυριανή", όπου βρίσκονται καταχωρημένα όλα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα των υποκειμένων τους, τα οποία έχουν κατά καιρούς δημοσιευθεί στην εφημερίδα αυτή. Η πρόσβαση στα δεδομένα αυτά καθίσταται δυνατή τουλάχιστον με το κριτήριο του αριθμού του κάθε φύλλου της εφημερίδας "Αυριανή" και με εκείνο της ημερομηνίας κυκλοφορίας του. Ακόμη, πρέπει να τονιστεί ότι τα παραπάνω ισχύουν, ανεξαρτήτως του αν υφίσταται ή όχι ηλεκτρονική έκδοση της συγκεκριμένης εφημερίδας.

Επίσης, στην παρούσα περίπτωση ως προς την πολιτικώς ενάγουσα Ε. Τ. δεν τίθεται ζήτημα επιτρεπτής συλλογής και επεξεργασίας ευαίσθητων δεδομένων εκ μέρους των κατηγορουμένων κατά τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 2 εδ. α' και γ' του ν.2482/1997. Τούτο δε διότι, ανεξαρτήτως της αναφερομένης επισκέψεώς της σε Μ.Μ.Ε. με σκοπό να καταστήσει γνωστές καταγγελίες της σχετικές με κακοδιαχείριση και οικονομικά σκάνδαλα του άλλου υποκειμένου των ευαίσθητων δεδομένων, **ουδόπως προέκυψε ότι η ίδια δημοσιοποίησε τα εν λόγω δεδομένα, ούτε έδωσε τη γραπτή συγκατάθεσή της προς τούτο, όπως απαιτείται για την εφαρμογή της εν λόγω διατάξεως.**

Ακόμη ως προς το δεύτερο υποκείμενο των ευαίσθητων δεδομένων Χ. Ζ. προέκυψε ότι αυτός αναμφίβολα ήταν δημόσιο πρόσωπο (γενικός γραμματέας του Υπουργείου Πολιτισμού) πλην όμως η κατά τα ως άνω χρήση των προσωπικών δεδομένων δεν ήταν αναγκαία για την επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος και συγκεκριμένα του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος.

Ειδικότερα είναι απορριπτός ως αβάσιμος ο ισχυρισμός των εκκαλούντων - κατηγορουμένων ότι οι φωτογραφίες που δημοσιεύθηκαν περιλαμβάνονται στην έκθεση των αρμοδίων αστυνομικών αρχών και ότι η δημοσίευσή τους έγινε στο πλαίσιο του καθήκοντος πληροφόρησης του κοινού σχετικά με το πόρισμα της Αστυνομίας. Τούτο δε διότι ο προβαλλόμενος σκοπός της πληροφόρησης της κοινής γνώμης σχετικά με το πόρισμα των αρμοδίων αστυνομικών αρχών μπορούσε να επιτευχθεί με την απλή αναφορά ή παράθεση του περιεχομένου της σχετικής εκθέσεως χωρίς την ταυτόχρονη δημοσίευση φωτογραφιών, οι οποίες αφορούσαν στη στενά ιδιωτική (ερωτική) (εννοεί ζωή) των συγκεκριμένων προσώπων.

Κατά συνέπεια τούτων το Δικαστήριο, μετά στάθμιση των συγκρουόμενων στη συγκεκριμένη περίπτωση εννόμων αγαθών, κρίνει ότι η δημοσίευση των επιδίκων φωτογραφιών δεν ήταν απολύτως αναγκαία για την ικανοποίηση του συμφέροντος και δικαιώματος που επικαλούνται ότι επεδίωκαν οι κατηγορούμενοι ως υπεύθυνοι της επεξεργασίας των ως άνω ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, ήτοι της ενημέρωσης της κοινής γνώμης στα πλαίσια του δικαιώματος της ελευθερίας της γνώμης και της ελευθερίας

του Τύπου. **Η έλλειψη της αναγκαιότητας αυτής υποδηλώνει ότι η δημοσίευση των επιδικών φωτογραφιών δεν έγινε για τη βελτίωση ή ολοκλήρωση της γνώμης των πολιτών, αλλά για την ανεπίτρεπτη ικανοποίηση της περιέργειας του κοινού,** σε συνδυασμό με την αύξηση της κυκλοφορίας της εφημερίδας και τη σχετική επίτευξη οικονομικών ωφελημάτων. Με τα δεδομένα αυτά η ως άνω ενέργεια των κατηγορουμένων αντίκειται στην αρχή της αναλογικότητας που διατρέχει την όλη δικαστική διαδικασία και αποτελεί θεμελιώδη κανόνα επίλυσης της συγκρούσεως και άρσεως των αξιολογικών αντινομιών που προκύπτουν από την συγκατοχύρωση "ανταγωνιστικών" ατομικών δικαιωμάτων. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η αρχή της αναλογικότητας ως γενική αρχή του δικαίου, έχει εφαρμογή και επιβάλλει, σε περίπτωση συγκρούσεως αντιτιθεμένων εννόμων αγαθών, να λαμβάνεται υπόψη κατά τη στάθμιση τούτων, εκτός των άλλων, και το κριτήριο της αναγκαιότητας, ότι δηλαδή το χρησιμοποιούμενο μέσο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού και την ικανοποίηση ενός ατομικού δικαιώματος πρέπει να είναι αναγκαίο, ώστε να προκαλεί τον ελάχιστο περιορισμό στο ατομικό δικαίωμα ενός άλλου ή άλλων προσώπων και στην παρούσα περίπτωση του δικαιώματος στην προσωπική και οικογενειακή ζωή.

Ακόμη, πρέπει να τονιστεί ότι η ελευθερία του Τύπου, στην οποία περιλαμβάνεται η ελευθερία αναζητήσεως ειδήσεων και πληροφοριών, δεν συνιστά αυτοσκοπό, αλλά αναγνωρίζεται χάριν της αποτελεσματικής ενημερώσεως του κοινού. Σε περίπτωση όμως συγκρούσεως της ελευθερίας του Τύπου με άλλο έννομο αγαθό, όπως συμβαίνει και με τα έννομα αγαθά της προσωπικότητας, πρέπει να σταθμιστεί η αξία της επιδιωκόμενης πληροφορήσεως του κοινού και της μέσω αυτής διακινδυνεύσεως άλλου εννόμου αγαθού. Ειδικότερα για να σταθμιστεί η βαρύτητα της αξιώσεως του Τύπου για πληροφόρηση θα πρέπει να ερευνηθεί κατά πόσο η συγκεκριμένη πληροφορία είναι αναγκαία για τη διαμόρφωση της κοινής γνώμης πάνω σε ένα συγκεκριμένο θέμα και εξυπηρετεί την ανάγκη ενημερώσεως του κοινού.

Υπό τις προαναφερόμενες συνθήκες η δημοσίευση των επιδικών φωτογραφιών δεν ήταν σε καμία περίπτωση αναγκαία για την εξασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος, αφού δεν εξυπηρετούσε καμία ανάγκη ενημερώσεως του κοινού, συνιστά δε αυτή (δημοσίευση) παραβίαση του πυρήνα του δικαιώματος προστασίας της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής των απεικονιζομένων προσώπων, δεδομένου ότι αφορά την ερωτική τους ζωή, κατά παράβαση των οριζόμενων από τη διάταξη του άρθρου 7 παρ. 2 στοιχ. ζ' του ν.2472/1997. Επιπλέον η δημοσίευση των πιο πάνω φωτογραφιών αντίκειται στις διατάξεις των άρθρων 9Α, 2 παρ. 1, 25, 5 παρ. 1 και 106 παρ. 2 του Συντάγματος. Τούτο δε διότι η κατά τα ως άνω παράνομη επεξεργασία των φωτογραφιών αυτών συνιστά και βάνουση προσβολή της υποχρεώσεως σεβασμού και προστασίας στις ανθρώπινες αξίες των υποκειμένων τους, καθώς και του δικαιώματος στην ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητάς τους. Περαιτέρω αποδείχθηκε ότι οι ως άνω δημοσιευθείσες φωτογραφίες είχαν άσεμνο περιεχόμενο, δεδομένου ότι οι εικονιζόμενοι αποτυπώνονται σε αυτές χωρίς τα ενδύματά τους και έτοιμοι προς ερωτική συνεύρεση.

Επίσης, οι εκκαλούντες - κατηγορούμενοι θέτοντας σε κυκλοφορία και σε δημόσια έκθεση τις φωτογραφίες αυτές προσέβαλαν σύμφωνα με το κοινό αίσθημα, δηλαδή το αίσθημα της μεγάλης πλειοψηφίας των Ελλήνων πολιτών, την αιδώ, στα πλαίσια του δυσαρέστου συναισθήματος και της αποστροφής που προκλήθηκε σε απεριόριστο και απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, αναγνωστών της εφημερίδας, αλλά και περαστικών που έβλεπαν αναρτημένη τη συγκεκριμένη εφημερίδα στα περίπτερα, έτσι ώστε με τη δημόσια έκθεση και παράστασή τους ο καθένας να ντρέπεται τον άλλο και όλοι μαζί να θέλουν να απαλλαγούν από αυτά.

Συνεπώς, στη συγκεκριμένη περίπτωση συντρέχουν όλες οι προϋποθέσεις που συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση της αξιόποινης πράξης της παράβασης των άρθρων 29 και 30 του ν. 5060/1931. Εξάλλου, από τα ίδια ως άνω αποδεικτικά μέσα αποδεικνύεται ότι οι εκκαλούντες - κατηγορούμενοι, λόγω της ως άνω ιδιότητας, της επαγγελματικής δραστηριότητας και της μακράς σχετικής εμπειρίας τους στο χώρο του Τύπου αναμφίβολα και χωρίς καμία επιφύλαξη γνώριζαν τον άδικο χαρακτήρα των πράξεών τους και παρά ταύτα προέβησαν στις ως άνω δημοσιεύσεις των επιδικών φωτογραφιών με σκοπό την αύξηση της κυκλοφορίας της εφημερίδας και την αύξηση των κερδών της....

Ακολούθως το δικαστήριο της ουσίας κήρυξε ενόχους τους ήδη αναιρεσειόντες των ως άνω πράξεων της παραβάσεως του ν. 5060/1931 περί ασέμνων δημοσιευμάτων από κοινού και κατ' εξακολούθηση και της παραβάσεως του νόμου 2462/1997 περί προστασίας του ατόμου από την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δια του Τύπου από κοινού και κατ' εξακολούθηση και ειδικότερα του ότι στον ..., την 13η και 14η του μηνός Ιανουαρίου 2008:

1) όλοι οι κατηγορούμενοι, από κοινού ενεργώντας, με συναπόφαση, συνεκτέλεση και κοινό δόλο, με περισσότερες από μια πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, ενεργώντας με πρόθεση και με σκοπό εμπορίας, δημοσίας εκθέσεως και διανομής, έθεσαν σε κυκλοφορία φωτογραφίες άσεμνες, δηλαδή φωτογραφίες που σύμφωνα με το κοινό αίσθημα προσβάλλουν την αιδώ, μεταχειριζόμενοι προς το σκοπό αυτό ως μέσο δημοσιότητας εφημερίδα προς διευκόλυνση της κυκλοφορίας της ανωτέρω άσεμνης φωτογραφίας, η δε πράξη αυτή τελέσθηκε με κατάχρηση του Τύπου ως μέσου για την εκδήλωση αυτής, και συγκεκριμένα, όλοι οι κατηγορούμενοι υπό την ιδιότητα του πρώτου εξ αυτών Γ. Κ. ως νομίμου

εκπροσώπου της ιδιοκτήτριας εταιρείας "Κ. MEDIA GROUP Ε.Π.Ε.", του δε δε δευτέρου Γ. Τ. ως εκδότη - συντάκτη, από κοινού ενεργώντας έθεσαν σε δημόσια έκθεση και κυκλοφορία φωτογραφίες που δημοσίευσαν στις σελίδες 1 και 3 του από 13.1.2008 φύλλου και σελίδες 16 και 17 του από 14.1.2008 φύλλου της ανωτέρω εφημερίδας, στις οποίες απεικονίζονται οι Χ. Ζ. και η Ε. (Ε.) Τ. κατά τη διάρκεια μεταξύ τους ερωτικής συνεύρεσης, ενώ στο πρωτοσέλιδο του από 13.1.2008 φύλλου, υπήρξε ο προσδιοριστικός υπέρτιτλος "απέραντο μπορντέλο κατάντησαν τη χώρα". Η δημόσια έκθεση και κυκλοφορία των φωτογραφιών αυτών, προσέβαλαν την αιδω, κατά το κοινό αίσθημα, ήτοι το αίσθημα της μεγάλης πλειοψηφίας των πολιτών, με την έννοια του δυσάρεστου συναισθήματος και αποστροφής που προκάλεσε αλλά και της ντροπής σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, αναγνωστών της εφημερίδας, ως και των περαστικών εν γένει που έβλεπαν αυτήν ανηρτημένη στα περίπτερα, τελέσθηκε δε η πράξη αυτή με κατάχρηση του Τύπου ως μέσου για την εκδήλωσή της.

2) Στον ως άνω τόπο και χρόνο, όλοι οι κατηγορούμενοι, από κοινού ενεργώντας, με συναπόφαση, συνεκτέλεση και κοινό δόλο, με περισσότερες από μία πράξεις που συνιστούν εξακολούθηση του ίδιου εγκλήματος, ενεργώντας με πρόθεση, χωρίς δικαίωμα, **επενέβησαν με οποιονδήποτε τρόπο σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, ήτοι δεδομένων που αφορούν στην προσωπική ερωτική ζωή των υποκειμένων, επεξεργάστηκαν, έλαβαν γνώση των δεδομένων, και τα μετέδωσαν** - ανακοίνωσαν δια του Τύπου στο αναγνωστικό κοινό, καθιστώντας τα κατ' αυτ' αυτόν τον τρόπο, προσιτά σε πρόσωπα μη δικαιούμενα προς τούτο.

Συγκεκριμένα, οι κατηγορούμενοι, υπό τις ανωτέρω αναφερόμενες (υπό στοιχεία (1) της κατηγορίας ιδιότητές τους), από κοινού ενεργώντας, επεξεργάστηκαν, ήτοι καταχώρησαν και χρησιμοποίησαν φωτογραφίες, δημοσιεύοντας αυτές στα από 13.1.2008 και 14.1.2008 φύλλα της εφημερίδας "Αυριανή" (όπως αναφέρεται αναλυτικά ανωτέρω υπό το στοιχείο (1) της κατηγορίας), οι οποίες απεικονίζουν τον Χ. Ζ. και την Ε. (Ε.) Τ. σε προσωπικές στιγμές ερωτικής συνευρέσεως και περιλαμβάνουν κατ' αυτόν τον τρόπο, ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα που αφορούν στην ερωτική ζωή των ανωτέρω προσώπων. Με την δια του Τύπου δε δημοσιοποίηση των δεδομένων αυτών, οι κατηγορούμενοι κατέστησαν προσιτά σε πρόσωπα μη δικαιούμενα, ήτοι στο αναγνωστικό κοινό, ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των προσώπων αυτών, χωρίς την συγκατάθεσή τους, παραβιάζοντας έτσι την "ιδιωτική σφαίρα" αυτών".

Κατεδίκασε δε το Δικαστήριο καθένα των ήδη αναιρεσιόντων σε συνολική ποινή φυλακίσεως δεκατριών (13) μηνών, μετατραπέισα σε χρηματική και σε συνολική χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες διακόσια (5.200) ευρώ. Με αυτά που δέχθηκε το Τριμελές Εφετείο διέλαβε στην προσβαλλομένη απόφαση την κατά τις προαναφερθείσες διατάξεις απαιτούμενη ειδική και εμπειριστατωμένη αιτιολογία, αφού αναφέρονται σ' αυτήν με σαφήνεια, πληρότητα και χωρίς αντιφάσεις τα πραγματικά περιστατικά, που αποδείχθηκαν από τη διαδικασία στο ακροατήριο και συγκροτούν την αντικειμενική και υποκειμενική υπόσταση των εγκλημάτων για τα οποία καταδικάστηκαν οι αναιρεσιόντες, τις αποδείξεις από τις οποίες συνήγαγε τα περιστατικά αυτά καθώς επίσης και τους συλλογισμούς με βάση τις οποίες υπήγαγε αυτά στις ουσιαστικές ποινικές διατάξεις των άρθρων 29 παρ. 1 και 30 του νόμου 5060/1931 και των άρθρων 1, 2, 4, 5 παρ. 1, 7 παρ. 1, 22 παρ. 4, 23 παρ. 1, 2, του νόμου 2472/1997 σε συνδυασμό με τα άρθρα 1, 2, 3, 47 του α.ν. 1092/1938 και άρθρο μόνο ν. 2243/1994 όπως ισχύουν τις οποίες δεν παραβίασε ούτε ευθέως ούτε εκ πλαγίου, με αντιφατικές ή ελλιπείς ή ασαφείς αιτιολογίες.

Ειδικότερα διαλαμβάνεται στην αιτιολογία της αποφάσεως ο τρόπος τελέσεως αντικειμενικώς και υποκειμενικώς εκ μέρους των αναιρεσιόντων των πράξεων για τις οποίες καταδικάστηκαν με την αναφορά ότι αυτοί κατόπιν συναποφάσεως και ενεργούντες από κοινού αφού απέκτησαν πρόσβαση μέσω τρίτου αγνώστων στοιχείων προσώπου σε μέρος παραρτήματος φωτογραφιών που είχαν αποτελέσει αρχείο, επενέβησαν στις επιλεγείσες φωτογραφίες από αυτές στις οποίες απεικονίζονταν τα μνημονευόμενα πρόσωπα κατά τη διάρκεια ερωτικής πράξεως και αφού επεξεργάστηκαν και συνδύασαν τις εν λόγω φωτογραφίες τις δημοσίευσαν στην συνέχεια στην αναφερόμενη εφημερίδα, την διέυθυνση της οποίας ασκούσαν, κατά τις ημερομηνίες 13.1.2008 και 14.1.2008 με προσδιοριστικούς τίτλους ασέμνου περιεχομένου.

Γίνεται περαιτέρω δεκτό ότι οι φωτογραφίες αυτές αποτέλεσαν αρχείο της αναφερόμενης εφημερίδας κατά την έννοια του νόμου ως σύνολο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα διαρθρωμένο με κριτήρια τον τίτλο της εφημερίδας αυτής, τις ημερομηνίες κυκλοφορίας, τον αριθμό των συγκεκριμένων φύλλων, μέσω των οποίων επιτρεπόταν η πρόσβαση σε οποιονδήποτε τρίτον στα αναφερόμενα ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα αφού στα φύλλα αυτά δημοσιεύθηκαν, κατά τις περαιτέρω παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως οι φωτογραφίες από την ερωτική ζωή των υποκειμένων των ευαίσθητων προσωπικών δεδομένων, υπέστησαν επεξεργασία κατά τη διαδικασία παραγωγής της εφημερίδας από τους ήδη αναιρεσιόντες, διότι αυτές δεν ήταν σε ψηφιακή μορφή και έτσι κατέστησαν προσιτές στο ευρύτερο αναγνωστικό κοινό, μετά την επεξεργασία με τη διανομή και κυκλοφορία των συγκεκριμένων φύλλων της άνω εφημερίδας.

Ακόμη διαλαμβάνεται στην προσβαλλόμενη απόφαση όσον αφορά την πολιτικώς ενάγουσα Ε. Τ. ότι δεν δημοσιοποίησε η ίδια τα δεδομένα αυτά, ούτε έδωσε γραπτή συγκατάθεση για τη δημοσιοποίησή τους, ενώ όσον αφορά το έτερο των υποκειμένων αυτών των ευαισθητών προσωπικών δεδομένων έγινε δεκτό από το Εφετείο ότι η δημοσιοποίησή των δεν ήταν αναγκαία για την ικανοποίηση του δικαιώματος πληροφόρησης επί θεμάτων δημοσίου ενδιαφέροντος, εφόσον τα δεδομένα αυτά δεν συνδέονταν με την άσκηση του δημοσίου λειτουργήματος του Χ. Ζ. και ο σκοπός πληροφόρησης της κοινής γνώμης μπορούσε να επιτευχθεί με αναφορά των γεγονότων αυτών χωρίς την ταυτόχρονη δημοσίευση των ασέμνων φωτογραφιών που αφορούσαν την ιδιωτική ζωή των παραπάνω προσώπων.

Επομένως ορθώς κρίθηκε ότι οι παραπάνω ενέργειες των ήδη αναιρεσιόντων αντίκεινται στην αρχή της αναλογικότητας ως θεμελιώδη κανόνα επιλύσεως των αντινομιών που προκύπτουν από την ανάγκη κατοχυρώσεως περισσότερων ατομικών δικαιωμάτων, αντικρουομένων μεταξύ τους, σταθμίζοντας ότι η ικανοποίηση ενός δικαιώματος όπως αυτό της ελευθερίας του Τύπου ανάλογα με την αξία της επιδιωκόμενης πληροφόρησης του κοινού πρέπει να προκαλεί κατά την ενάσκησή του τον ελάχιστο περιορισμό στο ατομικό δικαίωμα άλλου και να μη θέτει σε διακινδύνευση την προσωπική ζωή του και τα έννομα εκ της προσωπικότητάς του αγαθά.

Περαιτέρω κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως η δημοσίευση των ασέμνων φωτογραφιών δεν ήταν αναγκαία για τη διασφάλιση του δικαιώματος πληροφόρησης του κοινού σε επίπεδο δημοσίου ενδιαφέροντος ούτε εξυηρητούσε αυτή η δημοσίευσή των μετά από επεξεργασία καμία ανάγκη ενημερώσεως του κοινού αλλά αντίθετα έτσι παραβιαζόταν το δικαίωμα προστασίας της ιδιωτικής ζωής των απεικονιζομένων ατόμων και προσβαλλόταν η υποχρέωση σεβασμού και προστασίας της ανθρωπίνης αξίας των υποκειμένων τούτων. Περαιτέρω οι δημοσιευθείσες φωτογραφίες, κατά τις παραδοχές της προσβαλλόμενης αποφάσεως, απεικόνιζαν τους Χ. Ζ. και την Ε. Τ. χωρίς ενδύματα και έτοιμους προς ερωτική συνεύρεση, όπως και κατά τη διάρκεια ερωτικής πράξης και έτσι είχαν άσεμνο περιεχόμενο και οι ήδη αναιρεσιόντες θέτοντας σε κυκλοφορία και διαθέτοντας προς το κοινό τις φωτογραφίες αυτές προσέβαλαν την αιδώ, το κοινό αίσθημα προκαλώντας δυσάρεστα συναισθήματα και αποστροφή σε απροσδιόριστο αριθμό προσώπων, αναγνωστών της εφημερίδας και διερχομένων που έβλεπαν αναρτημένη τη συγκεκριμένη εφημερίδα σε κοινή θέα στα περίπτερα έτσι ώστε να ντρέπεται ο καθένας τον άλλο και να θέλουν όλοι να απαλλαγούν από αυτά.

Ακόμη δέχθηκε το Εφετείο ότι οι ήδη αναιρεσιόντες λόγω της μακράς σχετικά εμπειρίας των στο χώρο του Τύπου και της δημοσιογραφικής των ιδιότητος γνώριζαν αναμφιβόλως τον άδικο χαρακτήρα των πράξεών τους και ότι προήλθαν στις ως άνω δημοσιεύσεις των επίμαχων φωτογραφιών με σκοπό την αύξηση της κυκλοφορίας της πιο πάνω εφημερίδας και για να αυξήσουν τα κέρδη της. Όσον αφορά τις αιτιάσεις των αναιρεσιόντων παρατηρούνται τα εξής: Δεν υπάρχει ασάφεια ή αντίφαση ούτε άλλη έλλειψη στην αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση ως προς τα πορίσματά της σχετικά με το ότι ήταν άσεμνου περιεχομένου οι συγκεκριμένες φωτογραφίες όπως δημοσιεύθηκαν στα φύλλα της 13.1.2008 και 14.1.2008 της ημερήσιας εφημερίδας με τους αναφερόμενους προσδιοριστικούς ανά φωτογραφία υπότιτλους και υπέρτιτλο.

Εξειδικεύονται στην απόφαση τα προκύψαντα από τα αποδεικτικά μέσα που αναφέρονται περιστατικά της πράξεως από τα οποία το δικαστήριο συνήγαγε ότι οι αναιρεσιόντες από κοινού φρόντισαν για την ετοιμασία και κυκλοφορία των φύλλων της πιο πάνω εφημερίδας, την οποία έγινε δεκτό ότι διηύθυναν με τα άσεμνου περιεχομένου δημοσιεύματα, προς τον σκοπό εμπορίας, δηλαδή με την προσδοκία αυξημένων εισπράξεων από την κυκλοφορία περισσότερων από τα φύλλα αυτά και παρατίθεται με λεπτομέρεια το περιεχόμενο των δημοσιευθεισών φωτογραφιών και η φράση στην πρώτη σελίδα που είναι αντικειμενικά αισχρές και χυδαίες και προσβάλλουν σύμφωνα με το κοινό αίσθημα την αιδώ, όπως ορθά δέχεται η προσβαλλόμενη απόφαση. Δεν ήταν δε αναγκαίο για τη θεμελίωση της παραβάσεως των άρθρων 29 παρ. 1 και 30 του Ν. 5060/1931, που έχουν διατηρηθεί σε ισχύ από το άρθρο μόνο του ν. 2243/1994 να παρατεθούν στην απόφαση και άλλα πραγματικά περιστατικά ούτε να επαναπροσδιορισθεί από το δικαστήριο η έννοια της δημοσίας αιδούς του κοινωνικού συνόλου που εκφράζει τις αντιλήψεις του μέσου κοινωνικού ανθρώπου, όπως διαμορφώθηκαν από την εξέλιξη της ελληνικής κοινωνίας, κατά τον τόπο και το χρόνο που έλαβε χώρα η δημοσίευση των πιο πάνω φωτογραφιών.

Δεν κρίνεται η αιδώς από τις αντιλήψεις ορισμένων μόνον ανθρώπων ή από την κακώς εννοούμενη σεμνοτυφία κάποιων προσώπων ούτε από τις υποκειμενικές επιδιώξεις εκείνων που είναι υπεύθυνοι για το δημοσίευμα. Η απεικόνιση σε δημοσιευμένες σε έντυπα όπως οι εφημερίδες φωτογραφίες γυμνών ανδρών και γυναικών σε κατά φύσιν ή παρά φύσιν ερωτικά συμπλέγματα κρίνεται, όπως στην προκειμένη περίπτωση, κατά τις παραδοχές του δικαστηρίου της ουσίας ότι προσβάλλουν βαναύσως την αιδώ και όταν ο προερχόμενος σε τέτοια δημοσιεύματα αποβλέπει απευθυνόμενος σε μεγάλο κύκλο αναγνωστών που θα αγοράσουν τα φύλλα της σχετικής εφημερίδας να σκανδαλίσει τους αγοραστές αυτής εκμεταλλευόμενος δια της προκλήσεως και διεγέρσεως της γενετήσιας ορμής των τα κατώτερα των ενστίκτων τους. Επομένως, είναι αβάσιμοι οι λόγοι των ενδίκων αιτήσεων αναιρέσεως από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Ε' Κ.Ποιν.Δ. για

εσφαλμένη ερμηνεία ουσιαστικής ποινικής διατάξεως ως προς την έννοια του ασέμνου και της δημοσίας αιδούς και από το ίδιο ως άνω άρθρο στοιχ. Δ' για έλλειψη νόμιμης αιτιολογίας ως προς τη διαπίστωση προσβολής της δημοσίας αιδούς που προβάλλονται με τις κρινόμενες αιτήσεις των από αμφοτέρους τους αναιρεσιόντες.

Περαιτέρω υπό τις άνω παραδοχές της προσβαλλομένης αποφάσεως επαρκώς προσδιορίζεται τόσο στο σκεπτικό όσο και στο διατακτικό αυτής ότι μετά την απόκτηση από τους αναιρεσιόντες μέρους παραρτήματος από φωτογραφικά στιγμιότυπα της Διευθύνσεως Εγκληματολογικών Ερευνών που αποτελούσε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, αυτοί κατά τη διαδικασία παραγωγής της εφημερίδας "Αυριανή" επεξεργάστηκαν κατά τον τρόπο που έγινε δεκτό αυτές τις φωτογραφίες από την ερωτική ζωή των παραπάνω προσώπων και με τη δημοσίευσή τους στην εν λόγω εφημερίδα αποτέλεσαν μέρος του αρχείου της που κατέστη προσιτό σε μη δικαιούμενα πρόσωπα (αναγνωστικό κοινό) και ότι η πρόσβαση στα ευαίσθητα αυτά δεδομένα κατέστη προσιτές με βάση τον τίτλο της εφημερίδας τον αριθμό κάθε φύλλου και την ημερομηνία της κυκλοφορίας τους ως συγκεκριμένα κριτήρια ανεξάρτητα από την έκδοση ηλεκτρονικώς ή όχι της συγκεκριμένης εφημερίδας.

Έτσι δεν υπάρχει ασάφεια ή αντίφαση ως προς τις παραδοχές της αποφάσεως σχετικά με το ότι η δημιουργία, τήρηση και επεξεργασία αρχείου προσωπικών δεδομένων, τα οποία έγινε δεκτό ότι παραβίασαν οι ήδη αναιρεσιόντες με τις γενόμενες δημοσιεύσεις των ως άνω φωτογραφιών αφορούσε το αρχείο της εφημερίδας "Αυριανή". Επίσης δεν υπάρχει αντίφαση στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως από το ότι στο σκεπτικό της αρχικά γίνεται λόγος ότι οι φωτογραφίες που περιήλθαν σ' αυτούς από το παράρτημα της Διευθύνσεως Εγκληματολογικών Ερευνών και τις επεξεργάστηκαν στη συνέχεια, συνδύασαν και ακολούθως δημοσίευσαν στην εν λόγω εφημερίδα οι ίδιοι απεικόνιζαν την πολιτικώς ενάγουσα Ε. Τ. και τον Χ. Ζ. κατά τη διάρκεια ερωτικής πράξης, ενώ στη συνέχεια στο σκεπτικό αλλά και στο διατακτικό γίνεται λόγος ότι οι εικονιζόμενοι αποτυπώνονται στις φωτογραφίες χωρίς τα ενδύματά τους και έτοιμοι προς ερωτική συνεύρεση καθόσον γίνεται δεκτό ότι δημοσιεύθηκαν φωτογραφίες με ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των απεικονιζομένων προσώπων και όχι μια δηλαδή η ίδια φωτογραφία. Αυτή δε η περιγραφή του περιεχομένου των δημοσιευθεισών επίμαχων φωτογραφιών δεν υποδηλώνει διαφορετική περιγραφή από την εννοούμενη, αφού κατά την κοινή πείρα και λογική ερωτική πράξη είναι δυνατό να έχει την έννοια και ετοιμότητας προς ερωτική συνεύρεση.

Οι αιτιάσεις των αναιρεσιόντων ότι έγινε αναδημοσίευση στην εφημερίδα "Αυριανή" των πιο πάνω φωτογραφιών και ότι έτσι έπρεπε με βάση άλλα κριτήρια και όχι αυτά που δέχθηκε το Εφετείο να αιτιολογείται κατά την έννοια του άρθρου 2 εδαφ. ε' του ν. 2472/1997 η διάρθρωση σε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από την εφημερίδα αυτή είναι απορριπτές. Με τους ισχυρισμούς αυτούς των αναιρεσιόντων υπό την επίφαση δηλαδή εσφαλμένης εφαρμογής του νόμου και ελλείψεως νόμιμης αιτιολογίας πλήττεται η ουσιαστική κρίση του δικαστηρίου που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση, ως προς τα γενόμενα δεκτά ότι προέκυψαν από τα αποδεικτικά μέσα και δεν θεμελιώνεται παραδεκτός λόγος αναιρέσεως. Επομένως, είναι αβάσιμος και ο λόγος από το άρθρο 510 παρ. 1 στοιχ. Δ' και Ε' Κ.Ποιν.Δ που προβάλλεται από αμφοτέρους τους αναιρεσιόντες με τις ένδικες αιτήσεις αναιρέσεως για ελλείψεις στην αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως και εσφαλμένη εφαρμογή του νόμου ως προς τα ανωτέρω ζητήματα.

Εξ άλλου οι προβληθέντες από τους ήδη αναιρεσιόντες στην κατ' έφεση δίκη ως αυτοτελείς ισχυρισμοί που σαν τέτοιοι καταχωρήθηκαν στα πρακτικά αυτής της δίκης και αναπτύχθηκαν στην πραγματικότητα αποτελούσαν αρνητικούς της κατηγορίας ισχυρισμούς επί των οποίων δεν είχε υποχρέωση να απαντήσει ειδικώς και να αιτιολογήσει την απόρριψή τους. Επομένως είναι απορριπτέοι ως αβάσιμοι οι σχετικοί λόγοι αναιρέσεως αμφοτέρων των αναιρεσιόντων με τους οποίους παραπονούνται ότι παρέλειψε το δευτεροβάθμιο Δικαστήριο να απαντήσει και μάλιστα να αιτιολογήσει την απόρριψη των προβληθέντων ισχυρισμών τους ότι δεν ήταν σκοπός της αναδημοσίευσης αυτών των φωτογραφιών η διέγερση της σεξουαλικής περιέργειας και προκλήσεως της γενετήσιας επιθυμίας προς ασελγείς πράξεις και ότι δεν συγκροτούσε αρχείο δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα η δημοσίευση στην εφημερίδα "Αυριανή" των ως άνω φωτογραφιών και ότι δεν υπήρχε δυνατότητα επεμβάσεως για αναζήτηση στοιχείων για προσωπικά δεδομένα στην εν λόγω εφημερίδα.

Περαιτέρω στα όσα προέκυψαν από τα αναφερόμενα αποδεικτικά μέσα που έλαβε υπόψη του στήριξε το Εφετείο τις παραδοχές του σχετικά με το ότι από κοινού ενεργώντας οι ήδη αναιρεσιόντες κατόπιν συναποφάσεως των προέβησαν στη δημοσίευση μετά από επεξεργασία στην εφημερίδα "Αυριανή" στα φύλλα της 13.1.2008 και της 14.1.2008 τις παραπάνω ασέμνου περιεχομένου φωτογραφίες που αποτελούσαν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα από την ερωτική ζωή των απεικονιζομένων προσώπων, γνωρίζοντας λόγω της ιδιότητάς τους, της επαγγελματικής δραστηριότητας και της μακράς σχετικής εμπειρίας τους στο χώρο του Τύπου τον άδικο χαρακτήρα των πράξεων αυτών που τέλεσαν.

Γίνεται επίσης δεκτό ότι και ο πρώτος αναιρεσιών Γ. Κ. και ο δεύτερος αυτών, που αναφέρεται και ως εκδότης της εφημερίδας Γ. Τ. ασκούσαν κατά το κρίσιμο διάστημα στην πραγματικότητα από κοινού τη

διεύθυνση στην εν λόγω εφημερίδα. Επιτρεπτός ενόψει των παραδοχών αυτών κρίθηκε η ποινική ευθύνη των ήδη αναιρεσιόντων για τις ως άνω αξιόποινες πράξεις, για τις οποίες καταδικάστηκαν με βάση την έχουσα εφαρμογή διάταξη του άρθρου 45 Π.Κ. περί της κατά συναυτουργία τελέσεως αυτών με κοινό δόλο και αυτοπρόσωπη και άμεση σύμπραξη. Δεν εμποδιζόταν δε η εφαρμογή της άνω διατάξεων όσον αφορά τον πρώτο των ως άνω αναιρεσιόντων σύμφωνα με όσα παραπάνω έχουν αναφερθεί από την αναφορά διηγηματικώς της ιδιότητάς του ως νομίμου εκπροσώπου της ιδιοκτήτριας της εφημερίδας εταιρείας στην οποία δημοσιεύθηκαν οι παραπάνω φωτογραφίες και έτσι δεν θεμελιωνόταν η ποινική ευθύνη του μόνο στη διάταξη του εδαφίου β' της παραγράφου 3 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981, που ως ειδική κατισχύει των γενικών διατάξεων του Ποινικού Κώδικα. Πέραν των ανωτέρω, όσον αφορά την θεμελίωση και την αιτιολόγηση, τέλεση της πράξεως που συνιστά παράβαση του νόμου 5060/1931 περί ασέμνων δημοσιευμάτων, σύμφωνα με όσα έχουν προαναφερθεί, δεν ήταν αναγκαίο να δέχεται το δικαστήριο ότι οι αναιρεσιόντες ήταν ιδιοκτήτης ή εκδότης του ασέμνου φύλλου της εφημερίδας. Εξάλλου δεν είναι απαραίτητο για την πληρότητα της αιτιολογίας της αποφάσεως να εκτίθεται σ'αυτή τι προέκυψε από καθένα από τα αποδεικτικά μέσα ούτε είναι απαραίτητη η αξιολογική συσχέτιση και σύγκριση των διαφόρων αποδεικτικών μέσων μεταξύ τους και αρκεί να συνάγεται ότι το δικαστήριο να έλαβε υπόψη του και συνεκτίμηση όλα τα αποδεικτικά μέσα δεν ελέγχεται δε από τον Άρειο Πάγο το αποτέλεσμα της συνεκτιμήσεως και συναξιολογήσεως των αποδεικτικών, δηλαδή από ποιο αποδεικτικό μέσο πείσθηκε τελικά το δικαστήριο της ουσίας.

Κατά τα προαναφερθέντα στην προκειμένη περίπτωση το δικαστήριο που εξέδωσε την προσβαλλόμενη απόφαση προέβη σε συνεκτίμηση και συναξιολόγηση του περιεχομένου όλων των αναφερομένων αποδεικτικών μέσων και όχι κατ' επιλογή ορισμένων μόνο από αυτά και δεν στηρίχθηκε ως προς τη συνδρομή του υποκειμενικού στοιχείου για την τέλεση των αξιοποιώνων πράξεων της παραβάσεως των διατάξεων των άρθρων 29 και 30 του ν.5061/1931 και της παραβάσεως του άρθρου 22 παρ. 4 του ν.2472/1997 από τον αναιρεσιόντα Γ. Κ. μόνον στην ιδιότητά του ως νόμιμου εκπροσώπου της εταιρείας που είναι ιδιοκτήτρια της εφημερίδας στην οποία δημοσιεύθηκαν οι φωτογραφίες που αποτελούσαν ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα των υποκειμένων προσώπων που αφορούσαν αυτά. Όσα περί των αντιθέτων υποστηρίζονται από τον αναιρεσιόντα αυτόν είναι απορριπτέα και είναι αβάσιμοι οι σχετικοί λόγοι αναιρέσεως που προβάλλονται με την αίτησή του για την κατά παράβαση ουσιαστικής ποινικής διατάξεως διαπίστωση της ποινικής ευθύνης του μόνο από την ιδιότητά του ως νομίμου εκπροσώπου της εταιρείας περιορισμένης ευθύνης που ήταν ιδιοκτήτρια και για έλλειψη αιτιολογίας από τη μη αναφορά από το δικαστήριο της ουσίας για το πώς πείσθηκε αυτό για τη γνώση και τη συμμετοχή εκείνου στην τέλεση των άνω αξιοποιώνων πράξεων. Μετά από όλα τα παραπάνω πρέπει να απορριφθούν οι κρινόμενες αιτήσεις αναιρέσεως και να καταδικασθούν οι αναιρεσιόντες στη δικαστική δαπάνη της παράστασης πολιτικώς ενάγουσας (άρθρα 176, 183 Κ.Πολ.Δικ.) και να επιβληθούν στον καθένα από τους αναιρεσιόντες τα δικαστικά έξοδα (άρθρο 583 παρ. 1 Κ.Ποιν.Δ.).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

Απορρίπτει τις από 15 Μαρτίου 2010 (υπ' αριθμούς 79/2010 και 80/2010) αιτήσεις των αναιρεσιόντων α) Γ. Κ. του Α. και β) Γ. Τ. του Ι. περί αναιρέσεως της υπ' αριθμό **1234/2010** **αποφάσεως του Τριμελούς Εφετείου Αθηνών (Πλημμελημάτων)**. Και

Καταδικάζει τους αναιρεσιόντες στη δικαστική δαπάνη της παραστάσεως ως πολιτικώς ενάγουσας Ε. Τ. του Γ., που ανέρχεται σε πεντακόσια (500) ευρώ και στα δικαστικά έξοδα που ανέρχονται σε διακόσια είκοσι (220) ευρώ για τον καθένα.

Κρίθηκε και αποφασίσθηκε στην Αθήνα στις 29 Δεκεμβρίου 2010.

Δημοσιεύθηκε στην Αθήνα σε δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριό του στις 7 Ιανουαρίου 2011.

Η ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ